

## VIRUSURI SI TUMORI

Academicianul Stefan S. Nicolau a demonstrat intr-o serie de lucrari , ca numeroase virusuri cunoscute , cum sunt cele ale hepatitei epidemice sau variolei , sunt capabile sa provoace in organism inmultiri celulare care pot merge uneori pana la stadiul de inceput de tumoare. Din fericire , aceste virusuri se inmultesc ele incesi, mult mai repede ca celulele pe care le ataca, astfel incat tumoarea nu mai are timp sa se produca , din pricina ca celulele sunt inabusite , distruse de marele numar de particule virotice nou-nascute.

Savantul roman s-a intrebat ce s-ar fi intamplat daca celulele pe cale de inmultire ar fi parazitare nu de virusuri agresive , care inmultindu-se rapid sa distruga inceputul de tumoare , ci de un virus slab , cu inmultire latentă , care sa nu excite brusc si puternic fortele de aparare ale organismului , ci sa “zgandere” pe nesimtite celulele , facandu-le sa se inmulteasca in continuare , anarhic. Fara indoiala ca un asemenea virus ar putea produce cancerul.

Teoria academicianului Stefan S. Nicolau concorda pe deplin cu cea sustinuta de catre eminentul specialist sovietic L.A.Zibler, care sustine ca virusul producator de cancer , patruns in organism , produce tumoarea numai daca in acel organism exista cicatrizari. Patruns in aceste celule care se inmultesc normal , virusul le viciaza , le schimba metabolismul , facandu-le sa se inmulteasca anarhic.

Recent, a fost aratat ca este posibil ca virusul specific al cancerului , un virus slab , putin agresiv sa patrunda in organism in primele 4 luni de viata (probabil prin laptele matern) si sa se mentina intr-o stare latentă, adormita, stare cunoscuta sub denumirea de “stare biofita” , timp indelungat.

Datorita faptului ca nu este atat de agresiv , el sta in echilibru cu organismul pana cand o cauza oarecare rupe acest echilibru si virusul incepe sa se multiplice si sa-si manifeste agresivitatea. In acest moment , organismul intra in conflict cu germele. Daca organismul invinge, el distruge virusul si devine rezistent la o noua infectare; daca nu, tumoarea se constituie , creste si boala canceroasa apare.

Factorii care “desteapta” virusul latent sunt cu siguranta numerosi si foarte complexi. Se crede insa ca cel mai des este vorba de o tulburare a activitatii glandelor endocrine si a sistemului nervos central.

In interesul interventiei glandelor cu secretie interna in procesul de formare al tumorii sub actiunea virusului vin o serie de experiente , dintre care unele apar extrem de interesante.

Certatorii Lacassagne si Nyka au aratat ca introducand virusul papilomului lui Shope atat pe cale intravenoasa (iritand mai intai pielea) cat si pe cale tegumentara , la iepurii carora in prealabil le fusese distrusa glanda hipofiza cu ajutorul unor ace de radium, se produc leziuni minime de cele mai multe ori reduse la simple proeminente granuloase ale pielii , ce dispar destul de repede , urmate de imunitate la o noua inoculare, in timp ce la animalele martore, carora nu li s-a distrus hipofiza, se dezvoltă tumori autentice.

Tot la iepuri exista o tumoare benigna, fibromul, produsa deasemenea de un virus cunoscut azi. Acest virus inoculat la iepuri de experienta le da acestora, cum este si firesc, o tumoare, care dupa un timp dispare, lasand ca amintire o buna imunitate.

Daca la iepuri inocularea virusului este insotita de injectii cu cortizon (hormon produs de glandele suprarenale) apare spre surpriza experimentatorului , nu o tumoare benigna, ci un cancer veritabil.

Dezvoltare tumorilor mamare la sorcioaice numai in perioada sarcinii (cand unele glande cu secretie interna sunt sollicitate), aparitia cancerelor in special la oameni peste 40 de ani (varsta insotita de tulburari endocrine), dezvoltarea tumorilor experimentale la animale cu sistemul nervos excitat si din contra slaba dezvoltare la animalele in repaus sau in somn medicamentos pledeaza pentru ipoteza izbucnirii cancerului in organismul cu dereglari neuro-hormonale.

Oamenii de pretutindeni sunt ingrijorati de cresterea numarului de cancer in ultimii ani. Bombardamentul de la Hirosima da si astazi victime. Cele mai multe mor de leucemii. Cum se explica aceste nenorociri la 10-15 ani de la incetarea actiunii directe a radiatiilor ucigatoare?

In timpul bombardamentului, aceste persoane au suferit anumite dereglari nervoase si ale glandelor cu secretie interna, atat de fine, incat au parut oameni sanatosi pana in momentul in care ele s-au adancit in asa masura, incat virusul a trecut din stare latentă in stare agresiva, provocand boli tumorale sau leucemii.

Experiențele nucleare sunt la fel de periculoase. Ele sensibilizează organismul și este foarte posibil să pregătească terenul pentru cancer în masă, deșteptând virusul biofit.

De altfel, cercetări recente, au arătat că sub acțiunea radiațiilor emise de substanțe radioactive organismul soarecilor de experiență devine mult mai sensibil la acțiunea agresivă a unor virusuri, îmbolnăvindu-se cu unii inframicrobi la care în mod obișnuit rezistau.

### VIRUSURI CONTRA CANCER

Relațiile dintre cancer și virusuri pot fi privite azi și într-o altă lumină, optimista. Este vorba de acțiunea distrugătoare față de tumori pe care o arată unele virusuri, deci de punerea în practică a unui tratament cu ajutorul virusurilor “mancătoare de tumori”.

La baza acestui tratament stă descoperirea a doi savanți români, C. Levaditi și St. S. Nicolau, făcută în 1922, pe când lucrau împreună la Paris. Aceștia au inoculat în tumori spontane de la soareci și sobolani virus vaccinal și au constatat cu surprindere că tumoarea se topește, necrozează, da înapoi și-și pierde capacitatea de a mai fi greșită la alți soareci sau sobolani. Mai mult, inoculând direct în venă virusul vaccinal, se poate obține dispariția tumorii, prin topirea și necrozarea celulelor care se înmulțesc anarhic.

Rezultatele atât de încurajatoare i-au făcut pe cei doi savanți români să experimenteze acest mijloc de tratament la om. Ei au folosit însă “neuro-vaccina”, un virus vaccinal bacteriologic pur, obținut de ei prin adaptarea la creierul de iepure. Încercările s-au făcut la femeie pe câteva tumori mamare, virusul fiind inoculat în venă.

După inocularea a 20 ml de emulsie cu virus, s-a observat, după o scurtă perioadă, topirea parțială a tumorii. Repetarea inocularilor nu a dat însă rezultatele dorite, deoarece organismul a fabricat anticorpi care au neutralizat “virusul neuro-vaccinei”, făcându-l inofensiv. Încercările făcute cu scopul de a obține tulpini de virus neurovaccinal care să reziste atacului anticorpilor au eșuat.

Calea este însă deschisă, sute de asemenea experiențe făcându-se în numeroase laboratoare. Cercetătorii din Institutul de Inframicrobiologie, au arătat că virusul oreionului, ca și alte virusuri, au acțiune distrugătoare față de unele tumori ale sobolanilor și soarecilor. De asemenea, același efect îl are și virusul Coxsackie B<sub>4</sub> față de unele tumori grasoase (lipoame) ale omului.

Se caută în prezent, la noi și în străinătate, să se izoleze sau să se adapteze virusuri cu acțiune anticancer, acțiune numită oncolitică, nepericuloasă pentru om și care să-și continue unul după altul acțiunea de topire a tumorii (în momentul în care organismul fabrică anticorpi pentru primul virus, să se inoculeze al doilea și așa mai departe).

Actualmente, extrem de numeroase laboratoare din întreaga lume experimentează zi și noapte noi și noi arme anticanceroase. Virusul este căutat cu febrilitate, iar în clinici se culeg date pentru a se descoperi factorii nervoși și endocriini care duc la “deșteptarea virusului mascat”. Este sigur că atâtea eforturi creatoare vor duce în cele din urmă la victorie. Istoria științei demonstrează că niciodată geniul omenesc nu și-a plecat fruntea înaintea forțelor oarbe ale naturii, fie ele oricât de amenințătoare.